

Visuele gedichten voor thuiszitters

MUKAYU

PAUL CUPIDO

Waar Bildhalle, Hazenstraat 15

Te zien t/m 21/11

De opening van Bildhalle, de nieuwe fotogalerie aan de Hazenstraat, is een schoolvoorbeeld van anticyclisch ondernemen, tegen de stroom van verwachtingen in. Toch aarzelden de eigenaren van de gelijknamige galerie in Zürich geen moment toen het pand vrijkwam.

“We dachten twee jaar geleden al over een tweede galerie in het buitenland,” zegt Mirjam Cavegn, die Bildhalle Zürich oprichtte in 2013. “Door corona dachten we in eerste instantie aan uitstel. Maar we hebben het gevoel dat mensen door de pandemie meer thuisblijven en meer tijd en aandacht hebben voor kunst. Meer behoefte ook.”

Geen sprong in het duister

De keuze voor Amsterdam was geen sprong in het duister. Bildhalle deed al zes keer mee aan de Amsterdamse fotografiebeurs Unseen en twee keer aan Art Rotterdam. De Zwitsers werken ook al jaren met drukkers van hier. “Bovendien lijken Amsterdam en Zürich op elkaar: kosmopolitisch, beschaafd, vol kunst en cultuur. Maar Amsterdammers zijn wat extravert, hebben meer *Lebenslust*. Het is als thuiskomen plus wat extra's, en dat zullen onze Zwitserse verzamelaars erg waarderen.”

Behalve die clientèle denkt Cavegn ook inhoudelijk iets toe te voegen aan de huidige galeriescene: ruim dertig fotografen die – zoals zij typeert – ‘visuele gedichten’ maken. De Bildhalle telt klassieke fotografen als Magnum-groothed Thomas Hoepker, die onder andere bokslgende Mohammed Ali en de nasleep van

de aanslagen van 9/11 vastlegde. Verder de in 1954 gestorven Werner Bischof, die bekend is van zijn Tweede Wereldoorlogreportages.

Daarnaast vertegenwoordigt de galerie jong talent als de net afgestudeerde Ilona Langbroek, die binnenkort haar eerste solo krijgt. Daartussenin: midcareer kunstenaars als Miho Kaijoka, die grote gebeurtenissen als een aardbeving weet te vangen in ogenschijnlijk eenvoudige beelden met een diep symbolische laag, die ze print op handgemaakt papier.

Foto's op intiem formaat

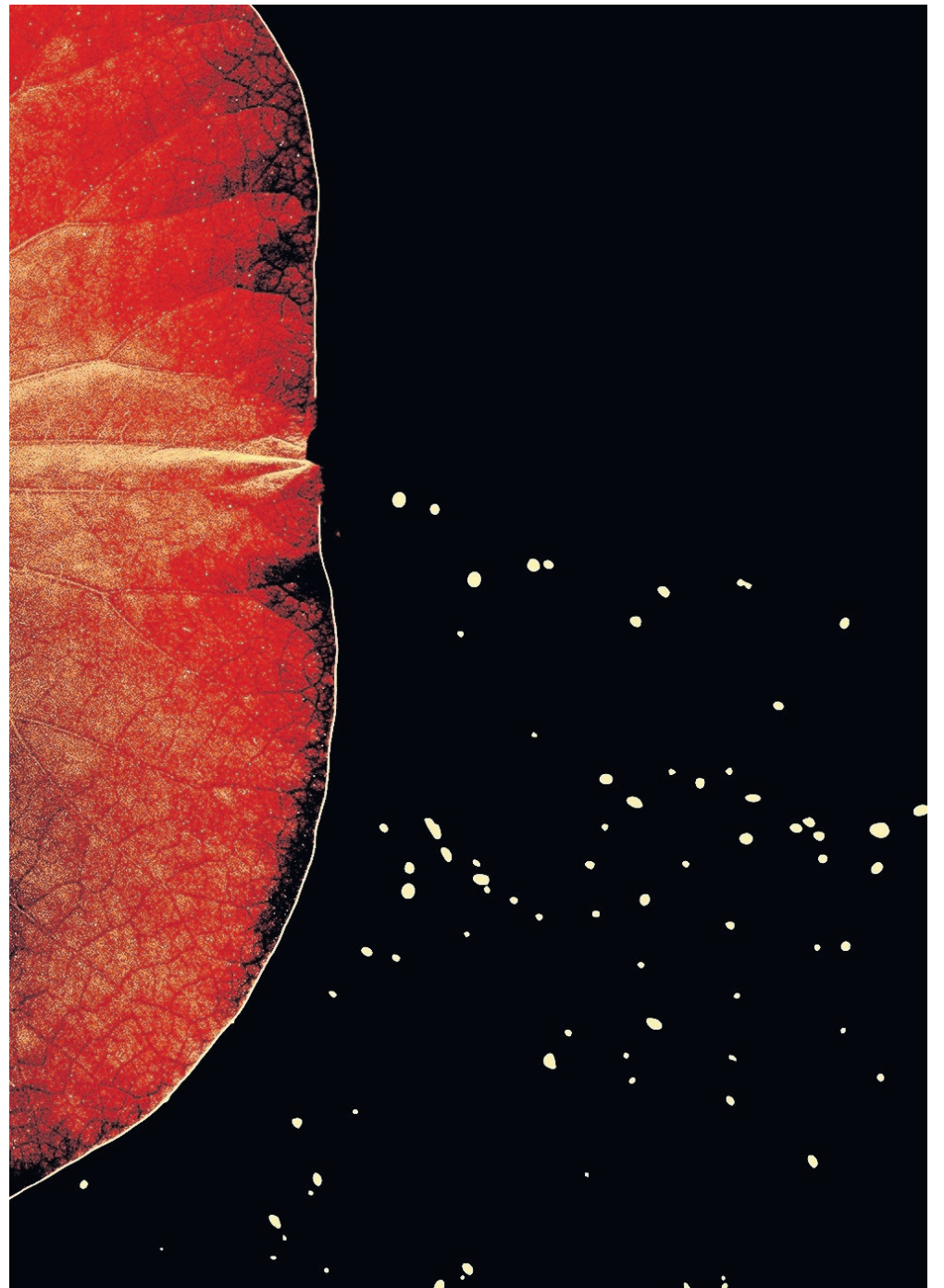
Ook Paul Cupido, de eerste exposant in de nieuwe dependance, heeft ambachtelijkheid hoog in het vaandel. Zijn foto's op intiem formaat zijn geprint volgens een 19de-eeuws procedé, maar zijn uitsneden verraden een hedendaagse esthetiek: een enkel boomblad, de schaduw van een kleine hand op een oplichtende grote, een maan die voorzichtig zijn bibberende spiegelbeeld kust. Zwart en sepia zijn de grondtonen maar soms gloeit er rood of blauw doorheen, waardoor het tijdstip ongrijpbaar wordt en het tegelijkertijd ochtend en avond is.

Cupido werd voor zijn nieuwe serie geïnspireerd door een gezegde dat hij tegenkwam in een Japans hotel: ‘Een lege kamer zal gevuld worden met licht vanwege zijn leegte.’ Cavegn: “Het zegt iets over de scheppende kracht van leegte, die een uitnodiging is voor vernieuwing. En je zou kunnen zeggen dat het ook symbolisch is voor de komst van onze galerie hier.”

Edo Dijksterhuis

→ Paul Cupido, *Minamoto* (2019).

FOTO PAUL CUPIDO

De ruige haven in heavymetalfotografie

TERUG VAN WEGGEWEEST

THOMAS VANDENBERGHE & SYBREN VANOVERBERGHE

Waar De Brakke Grond, Nes 45

Te zien t/m 8/11

Wat zien we hier eigenlijk, denk je bij veel foto's van de Belgische fotograaf Sybren Vanoverberghe (1996). Op een van zijn opnames is een cirkel te zien, een onpeilbaar diep gat, omgeven door lichte strepen en vlekken. Het doet denken aan een hemellichaam, een schimmige opname van een zonsverduistering. Het blijkt de binnenkant van een silo te zijn in de haven van Gent. Als je dat weet is het ook weer onmogelijk om er iets anders in te zien.

Vanoverberghe richt zijn camera op industriële objecten, dikke stalen wanden die door menselijke bewerkingen en de tand des tijds zijn gevormd. Een grote foto bestaat voornamelijk uit witte spikkeltjes in een zwart vlak. Het is duidelijk dat hier iets realistisch is gefotografeerd: bladeren van monumentale bomen of een glazen oppervlak? Of toch een stuk metaal? Dat laatste ligt voor de hand, want in vrijwel alle werken van Vanoverberghe komen ijzeren of stalen objecten voor. Het is een soort heavymetalfotografie.

Blokje verroest staal

Om die link kracht bij te zetten heeft Vandenberghe diverse stalen objecten in de expositie opgenomen. Van een klein blokje verroest staal waarvan de hoeken en randen door bewer-

kingen zijn afgerond tot allerlei objecten die op de grond staan. Zoals zoveel kunstenaars reflecteert Thomas Vandenberghe en Sybren Vanoverberghe de afgelopen maanden op een nieuwe thuissituatie van veel binnenblijven en weinig sociale contacten, wat niet helemaal het plan was toen ze hadden afgesproken om samen in De Brakke Grond te exposeren.

Vandenberghe (1985) maakte met zijn partner Lien Buysens werken waarin fotografie en schilderkunst samenkomen. Buysens maakte schilderijen en tekeningen met vazen, bloemen en andere huiselijke voorwerpen en Vandenberghe maakte foto's van vergelijkbare onderwerpen.

Dat was een breuk met zijn andere werk, dat voornamelijk bestaat uit snelle snapshots, gemaakt met flits. Zulke snapshots zijn nu eerder het startpunt voor fotografische experi-

Vandenberghe houdt het bij de knusheid van bloemen en vazen

menten, waarin foto's bijvoorbeeld dubbel worden afgedrukt. De stelen van een bos bloemen worden naast elkaar herhaald, wat een schokkerig effect geeft. De bladeren en bloemen gaan door de herhalingen zodanig door elkaar lopen dat een onstabiel patroon van bibberende vlekjes ontstaat. Andere foto's zijn gescheurd of verknijpt, waardoor fotografische collages ontstaan.

Waar Vanoverberghe de ruigheid van de havens opzoekt, houdt Vandenberghe het bij de knusheid van bloemen en vazen. Dat levert een beetje een onevenwichtige tentoonstelling op, waarin Vandenberghe het onderspit delft.

Kees Keijer

→ Expositie van Thomas Vandenberghe en Sybren Vanoverberghe in De Brakke Grond. FOTO LNDWSTUDIO

Ook te zien

A-LONELY SHOW

In het kader van de landelijke Week tegen eenzaamheid organiseren Ka-Tjun Hau en Nanine van Smoorenburg dit weekeinde de pop-up tentoonstelling *A-Lonely Show* in concept club Sexyland op de NDSM-werf. Met beeldende kunst, performance, fotografie, film en videokunst wordt eenzaamheid en het gevoel van niet verbonden te zijn geagendeerd en bespreekbaar gemaakt. Er is werk te zien van Anna Berkhof, Anne de Groot, Boris Lyppens, Daphne Oude Geerdink, Ekin Asar, Parels voor de Zwijnen, Sytske van Koeveringe, Tatjana Macic en Zora Prins. 2-4/10, Ms. van Riemsdijkweg 39

BUNING BRONGERS

Vandaag opent in Arti et Amicitiae een tentoonstelling met werk van de winnaars van de Buning Brongers Prijzen 2020: Anders Dickson, Cas van Deurssen, Clémence de la Tour du Pin, Gabrielé Adomaitytė, Leo Arnold en Vera Gulikers. De Buning Brongers Prijs is een tweejaarlijkse prijs voor jonge beeldende kunstenaars. Er is een bedrag aan verbonden van 4500 euro, afkomstig uit de nalatenschap van de Amsterdamse schilder Johan Buning (1893-1963), zijn vrouw Titia Brongers en zijn schoonzus Jeanette Brongers. De kandidaten worden voorgedragen door de Nederlandse kunstopleidingen. t/m 18/10, Rokin 112